جاده قديم



2023

Spiritual Persian

جاده قديم

Persian

Afghanistan



http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/ You may not use this work for commercial purposes. You may not make changes or build upon this work without permission. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

جاده قديم

خداوند به قوم خود گفت: بر سر چهارراهها بایستید و نگاه کنید.سراغ جادههای قدیمی را بگیرید و بیرسید بهترین راه کجاست، و از همان راه بروید تا در امن و امان باشید. (ارمیا 16:6)

مقدمه

امروزه در بسیاری از کشورهای غربی، دانش مربوط به مبانی تاریخی مسیحیت از دست رفته است. اگرچه ریشه های مسیحیت (پیدایش 15:3) پیش از همه ادیان اصلی است، و اعتقاد به رستاخیز عیسی مسیح به طور محکم با واقعیت تاریخی در هم آمیخته است، تعداد کمی در غرب این را می دانند، زیرا این حقایق تقریباً از جریان اصلی تاریخ پاک شده است. کتاب ها و موسسات کمتر کسی می داند که هیچ نظام اعتقادی دیگری به اندازه پایه مسیحیت ساختار تاریخی محکمی ندارد.

آیا می دانستید که تولد عیسی مسیح در بیت لحم (واقعیت تاریخی) توسط یک پیامبر یهودی حداقل 750 سال قبل نبوت شده است (میکاه 5: 2)؟ آیا می دانستید که تولد مسیح از مریم باکره توسط یک پیامبر یهودی دیگر حدود 700 سال قبل از آن نبوت شده بود (اشعیا 14:7)؟ آیا می دانستید که مصلوب شدن و مرگ مسیح بر روی صلیب در سال اول قرن اول پیشگویی شده بود (اشعیا 53: 4-6؛ دانیال 9: 26)؟ آیا میدانستید که «پدر» اعراب و قوم یهودی امروزی ابراهیم بود که کتاب مقدس او را به حدود سال 2166 قبل از میلاد میرساند؟ آیا می دانستید که در قرن اول، پولس رسول اشاره کرد که انجیل به ابراهیم موعظه شد (غلاطیان 3: 8)؟ آیا می دانستید که نبوت شده بود که عیسی از نسل ابراهیم خواهد بود (پیدایش می دانستید که نبوت شده بود که عیسی از نسل ابراهیم خواهد بود (پیدایش می دانستید که نبوت شده بود که عیسی از نسل ابراهیم خواهد بود (پیدایش

به ۱۵۰۰ سال قبل از بودا می رسد؟ این «خبر خوب» در این کتاب کوچکی که در دست دارید توضیح داده خواهد شد. شما در شرف آشنایی با این داستان هستید که چگونه خداوند انسان و جهان را در یک دوره شش روزه آفرید. خداوند اولین مرد و همسرش را در باغی قرار داد تا از حیوانات و محیط زیست مراقبت کنند. خدا به آنها آزادی داد تا هر آنچه دلشان می خواهد انجام دهند، به جز یک چیز: از میوه یک درخت خاص نخورند (پیدایش 2: 17).

آیا می دانستید که «انجیل» به معنای «مژده» است و «مژده» عیسی

همانطور که می خوانید، خواهید آموخت که به دلیل غرور و نافرمانی، اجداد اولیه ما از مقام عالی خود به عنوان دوستان خدا و ناظران زمین فرود آمدند. شما خواهید آموخت که چرا جهان، از بسیاری جهات، اکنون بسیار وحشتناک است. شما خواهید آموخت که چرا جنگ، قحطی، بیماری های ناعلاج و شر در جهانی وجود دارد که کتاب مقدس می گوید خدا آن را "بسیار نیکو" ساخته است (پیدایش 1: 31). خواهید خواند که چگونه در ابتدا حتی حیوانات با یکدیگر در صلح بودند و فقط سبزیجات می خوردند. در آغاز، طبیعت مانند امروز «در دندان و پنجه سرخ رنگ» نبود (پیدایش 1: 30).

دوست عزیز بخوانید و کشف کنید که برای شما و این دنیا امید وجود دارد.داستان عیسی، پسر خدا را که برای شما مرد، یاموزید.این «جاده قدیم» را که در صفحات نامه عاشقانه خدا به بشریت آشکار می شود، دنبال کنید.

جاده قديم

در آغاز زمان، خداوند جهان و اولین مرد و زن، آدم و حوا را آفرید و آنها را در باغی زیبا قرار داد و تنها با یک فرمان اطاعت کنند : میوه یک درخت را نخورید. اجداد اول ما نافرمانی خدا را برگزیدند و بدبختی و مرگ را به جهان آوردند. خدا به آنها وعده داد که روزی رهایی دهنده ای را خواهد فرستاد که رابطه انسان با خدا را بازگرداند. اگر آنها وعده خدا را باور کنند، می توانند نجات یابند



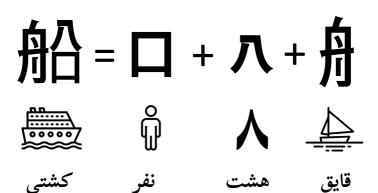
آدم و حوا از باغ عدن رانده شدن (بیدایش3 – 22- 24)

طبق کتاب مقدس، فرزندان آدم و حوا از تغییر خودداری کردند و به شورش علیه خدا ادامه دادند. بنابراین، خداوند به یک مرد به نام نوح گفت که یک قایق بزرگ بسازد و از هر حیوانی دو تا را روی آن بگذارد. خدا قرار بود تمام زمین را طغیان کند و همه زندگی را نابود کند، به جز آنچه در کشتی بود. فقط هشت نفر از خانواده نوح از بین همه مردم نجات یافتند.



«كشتى نوح» (پيدايش 6-8)

بیشتر فرهنگ ها داستان، افسانه یا افسانه طوفان را ثبت می کنند. کلمه کشتی در زبان چینی از سه کاراکتر سنتی تشکیل شده است: قایق، هشت و مردم. این واقعیت شگفت انگیز باعث شده است که بسیاری از محققان قدمت حروف چینی را در 3000 سال قبل از میلاد بدانند، زیرا منشأ این حروف ممکن است منعکس کننده دانش شرح کتاب مقدس درباره سیل جهانی ثبت شده در کتاب مقدس باشد (پیدایش 13:7 را مطالعه کنید).



پس از اینکه نوح و خانوادهاش و همه حیوانات کشتی را ترک کردند و دنیای جدیدی را آغاز کردند (پیدایش 8: 18-19)، خدا به نوح و فرزندانش دستور داد که تمام زمین را آباد کنند (پیدایش 9: 1). اما نوادگان نوح مغرور بودند و از اطاعت خودداری کردند و در نزدیکی بابل در عراق باستان ساکن شدند تا شهر خود را بسازند و نام خود را به دست آورند.



برج بابل» (پيدايش 11- 1-9)

در آن زمان همه مردم به یک زبان صحبت می کردند. خدا نازل شد و زبان آنها را در هم ریخت، بنابراین آنها نتوانستند یکدیگر را بفهمند (پیدایش 11:1-7). زندگی و کار عادی غیرممکن شد. کسانی که به یک زبان صحبت می کردند دور هم جمع شدند و در سراسر زمین کوچ کردند و تمام قومیت های مختلف جهان امروز را ایجاد کردند. با این حال، آنها راه خود را رفتند و علاقه ای به شناخت خدا نداشتند.

انسان ها شروع به ایجاد ادیان خود می کنند

اگرچه اجداد اول ما شخصاً خدا را می شناختند، اما با گذشت زمان این دانش از بین رفت و مردم شروع به ایجاد ادیان خود کردند. برخی می گفتند انسان ها مانند حیوانات هستند. دیگران می گفتند که انسان ها از نسل «خدایان» هستند. عده ای دیگر می گفتند که جهان همیشه وجود داشته است، صرفاً قوانینی برای زندگی اخلاقی پیشنهاد می کردند و از موضوع خدا اجتناب می کردند. انسان ها شروع به پرستش درختان، رودخانه ها، اجدادشان، ماه و خورشید کردند. بعضی ها می گفتند همه انسان ها «خدا» هستند! این دانش به وعده ها و این جاده قدیم به سوی خدا گم شد.



یک قول ویژه

حدود 4000 سال پیش، خداوند با مردی به نام ابراهیم در محلی به نام اور، در عراق امروزی، صحبت کرد. ابراهیم در سال 2166 قبل از میلاد به دنیا آمد. و در میان مردمی زندگی می کردند که دست ساخته های انسان «خدایان» را پیروی می کردند. خدا به ابراهیم گفت که پدر و مادر و کشورش را ترک کند تا به کشور جدیدی برود که خدا به او نشان خواهد داد (پیدایش 12 : 1-3).



عراق باستان در زمان ابراهیم، 2100 ق.م. (پیدایش 11-11)

ابراهیم در سن 75 سالگی دستورات خدا را دنبال کرد و به جایی که اکنون در خاورمیانه به نام اسرائیل شناخته می شود، سفر کرد. خداوند به ابراهیم سه وعده بزرگ داد. بزرگترین وعده این بود: "من برکت دهندگان تو را برکت خواهم داد، و هر که تو را نفرین کند، لعنت خواهم کرد و در تو جمیع خانواده های زمین برکت خواهند یافت" (پیدایش 3:12).



ابراهیم خانه و سرزمین پدری خود را ترک می کند تا از خدا پیروی کند (پیدایش 12:1-4)

ابراهیم پدر یهودیان (بنی اسرائیل) و اعراب شد. اما برکت برای همه اقوام زمین از طریق نسل او خواهد بود، کسی که در ابتدا به اجداد ما وعده داده شده بود (پیدایش 3: 15). خداوند وعده خود را به پسر ابراهیم، اسحاق، و نوه او، یعقوب، تکرار کرد. خداوند دوازده پسر به یعقوب داد که خانوادههایشان که بنی اسرائیل نامیده میشوند، سرانجام در مصر به بردگی پادشاهان شریر درآمدند. این پادشاهان شرور، فرعون ها، از بنی اسرائیل سوء استفاده کردند و کار آنها را سخت تر و سخت تر کردند، به امید اینکه بمیرند (خروج 1). سرانجام در حدود سال 1446 قبل از میلاد، خداوند مرد بررگی به نام موسی را برای آنها فرستاد تا آنها را از بردگی در مصر آزاد کند.

موسى رهايي بخش

موسی 80 ساله بود که خداوند او را فراخواند تا فرعون را با درخواست خدا مواجه کند: «قوم من را رها کن» (خروج 3). اگرچه فرعون در ابتدا نپذیرفت، اما خداوند بلاهایی را بر ملت خود فرستاد و سرانجام پذیرفت که بنی اسرائیل را رها کند (خروج 4-10). قبل از اینکه خدا بلای نهایی را بفرستد، خداوند به موسی گفت که به قوم خود، بنی اسرائیل، بگوید که هر خانواده باید یک بره نر کامل را به عنوان قربانی بکشد و خون آن را بر روی و طرفین درب هر خانه بمالد. این خون از آنها در برابر فرشته ی مرگ که خدا برای مجازات مصر میفرستد محافظت می کرد.



اسرائیلی برای محافظت از خانه در برابر "فرشته مرگ" خون بره ذبح شده را بر در خانه می گذارد. (خروج 21:12-23)

گذاشتند. هنگامی که فرشته ی مرگ آمد، خداوند خون را دید و خانواده هایی را که درهایشان با خون آن بره مشخص شده بود، امان داد. فرعون سرانجام به یهودیان اجازه داد تا مصر را ترک کنند و نزدیک به دو میلیون نفر از موسی تا آزادی پیروی کردند. سپس فرعون نظر خود را تغییر داد و لشکریان خود را برای تعقیب قوم خدا فرستاد. اما، خدا معجزه بزرگی انجام داد و باعث شد دریای سرخ برای عبور قومش باز شود و دیوارهای آب بر سر مصریان تعقیب کننده فرو ریخت. ارتش مصر نابود شد (خروج 14).

یهودیان از خدا اطاعت کردند و خون بره ها را بر درهای خود

قانون خدا

خدا بنی اسرائیل را به مکانی به نام کوه سینا هدایت کرد، جایی که خدا ده فرمان را که باید نگهدارند ، به آنها داد تا به عنوان نشانهای که موافق بودند قوم او باشند. با وجود اینکه خداوند آنها را همانطور که وعده داده بود به سلامت در زمین قرار داد، بنی اسرائیل ناسپاس شدند، خدا و راه قبلی او را فراموش کردند و راه خود را رفتند



موسى ده فرمان را در كوه سينا دريافت مي كند (خروج 20: 1-11)

جایگزینی برای پرداخت گناهانشان

خدا به جای نابود کردن بنی اسرائیل به دلیل نافرمانی از او، دستور داد که یک بره نر جوان بیلکه و سالم را به محل عبادت او ببرند. مردی که خدا را نافرمانی کرده بود قرار بود دستان خود را بر سر بره بگذارد که نماد انتقال شورش و نافرمانی مرد به بره بود. سپس بره کشته شد. همه اینها قبل از میلاد اتفاق افتاده است. هنوز مردم خدا و راه قبلی او را فراموش کردند و راه خود را رفتند



انتقال نمادين گناهان انسان به بره قرباني" (لاويان 4:1)

حدود 1000 سال قبل از میلاد مسیح، خداوند داوود را که از نسل ابراهیم بود، به عنوان پادشاهی بزرگ در اسرائیل برانگیخت. خدا روشن کرد که وعده داده شده به آدم و حوا، و بعداً به ابراهیم، از داوود فرود خواهد آمد و تا ابد بر تخت داوود حکومت خواهد کرد. خدا گفت که این یادشاه

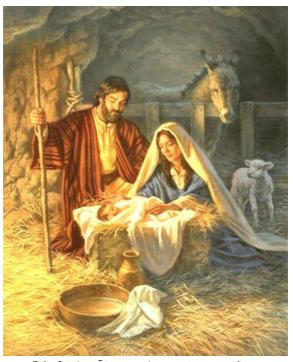
آینده «پسر داوود» خواهد بود (مزمور 7:2؛ متی 1:1). با گذشت زمان، خداوند پیامبران دیگری را فرستاد تا جزئیات بیشتری در مورد "پسر داوود" بزرگ که او وعده داده بود، ارائه دهند. در حدود سال

ب تعسی رمون پیمبری که او وعده داده بود، ارائه دهند. در حدود سال 800 قبل از میلاد، یکی از پیامبران پیشگویی کرد که این "پسر" در شهر کوچکی به نام بیت لحم متولد خواهد شد و "منشأ او از ازل است" (میکاه 5: 2). در حوالی سال 720 قبل از میلاد، پیامبر دیگری گفت که این فرمانروای آینده «فرزندی» خواهد بود که از باکره ای در اسرائیل به دنیا می

آید، و در عین حال «پدر جاودانی» نامیده می شود (اشعیا 9: 6).

تولد معجزه آسا

سرانجام، حدود دو هزار سال پیش، در اسرائیل باستان، فرشتهای به باکرهای جوان به نام مریم در شهر کوچکی به نام ناصره ظاهر شد. فرشته به او گفت که فرزندی خواهد داشت که نامش را «عیسی» بگذارد، زیرا او «مردم خود را از گناهانشان نجات خواهد داد». به دلیل دستور سرشماری در آن زمان، مریم و مردی که با او نامزد کرده بود، یوسف، مجبور شدند برای شمارش به زادگاه یوسف، بیت لحم، سفر کنند



مريم باكره عيسى را در بيت لحم به دنيا آورد (لوقا 2: 1-7)

زمانی که مریم در آنجا بود، عیسی کودک را به دنیا آورد به در قنداق پیچیده در آخوری گذاشت تا به تمام وعدههای داده شده در طول هزاران سال عمل کند (لوقا 2: 1-8).

در آن شب، فرشتگان در آسمان برای شبانان بیت لحم ظاهر شدند تا اعلام کنند: "امروز در شهر داوود برای شما نجات دهنده ی زاده شد، که مسیح خداوند است" (لوقا 2 : 11)



فرشتگان به شبانان اعلام می کنند که عیسی در بیت لحم متولد شده است (لوقا 2: 8-20)

در فاصله بسیار دور تا شرق، ستاره ای در آسمان ظاهر شد تا فیلسوفان بزرگ را راهنمایی کند تا برای پرستش این پادشاه جدید به اسرائیل بیایند (متی 2: 1-12). این کودک، عیسی، از نوادگان زمینی داوود پادشاه یهودی بود که در حدود 1000 سال قبل از میلاد زندگی می کرد و خود از نسل ابراهیم (2000 قبل از میلاد) بود.

عیسی در ناصره رشد کرد و در حکمت بزرگ شد و همه او را دوست داشتند. هنگامی که او سی ساله بود، کاری را که برای آن به زمین فرستاده شده بود، آغاز کرد. عیسی خود را پسر خدا نامید و گفت که "من و پدر یکی هستیم" (یوحنا 30:10). عیسی برای همیشه به عنوان خدا وجود

یکی هستیم (یوخنا 30:10). عیسی برای همیشه به عنوان خدا وجود داشت، اما شکل یک انسان به خود گرفت (یوحنا 1 : 14). او گفت: "ییش از اینکه ابراهیم باشد، من هستم" (یوحنا 8:

58). به وسله ی جمله «من هستم» عیسس تأیید کرد که او «آغازی» ندارد، بلکه همیشه وجود داشته است، از ابدیت، اعصار قبل از تولد اسکندر مقدونی، سقراط، کنفوسیوس یا بودا.

او جهان را آفرید (یوحنا 1: 2-3؛ کولسیان 1: 16) و حتی اکنون نیز از آن حمایت می کند (کولسیان 1: 1؛ عبرانیان 1: 3).

تنها شخص بی گناه

علیرغم این واقعیت که خدا بی نهایت مقدس است و از گناه متنفر است، عیسی به زمین نیامد تا بشر را به دلیل نافرمانی مجازات کند. در عوض، او آمد تا جای ما بمیرد... درست مثل بره کوچک و بی گناه. هنگامی که عیسی شروع به تعلیم در مورد ملکوت خدا کرد، پیامبر بزرگی در آن زمان عیسی را دید و گفت: "اینک بره خدا که گناهان جهان را برمیدارد" (یوحنا 1: 29).

عیسی یک زندگی کامل کرد و هرگز گناه نکرد (عبرانیان 15:4؛ اول پطرس 22:2؛ اول یوحنا 5:3)، حتی اگر او از هر جهتی که ما وسوسه میشویم او هم شد. عیسی بیماران را شفا داد، شیاطین را بیرون کرد، به نابینایان بینایی بخشید (متی 9: 27-35)، و مردم را از مردگان زنده کرد (یوحنا 11:38-44).



سرانجام، در سن 33 سالگی، طبق نقشه ای که خداوند قبل از ساختن جهان تعیین کرده بود (اعمال رسولان 2 : 23)، عیسی به جرم کفر (همسان سازی خود با خدا) دستگیر و محاکمه شد. اگرچه عیسی توسط یک قاضی رومی محاکمه شد، اما بی گناه شناخته شد، اما همچنان به مرگ محکوم شد (یوحنا 138:18؛ 19 : 4، 6). اما، این در واقع نتیجه ای بود که خدا منصوب کرده بود (اعمال رسولان 4: 27-28؛ مکاشفه 13:

زیرا خدا جهان را چنان دوست داشت که تنها پسر یگانه خود [عیسی] را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاودانی داشته باشد.» (یوحنا 3: 17)

عیسی به چوب (به شکل صلیب) میخکوب شد، به جای ما مرد و دفن شد.



اما، سه روز بعد، عیسی از مردگان برخاست. این رویداد باورنکردنی توسط بیش از 500 نفر تأیید شد که عیسی را پس از دفن زنده دیدند (اول قرنتیان 15: 6). با آنها صحبت کرد. آنها را در آغوش گرفت. او 40 روز با آنها راه رفت و به آنها آموزش داد.



ى از مردگان برخاست» (متى 28؛ اول قرنتيان 15: 3-9

و سپس به آسمان بازگشت و قول داد که دوباره خواهد آمد (یوحنا 14: 2-3، متی 26:-64؛ مرقس 14:6). در زمان بازگشت او، همه کسانی که از ایمان آوردن به او در این زندگی امتناع کرده اند، در گناهان خود خواهند مرد (یوحنا 3:36؛ 8: 24). در آینده، هنگامی که او بازگردد، قضاوت جهان خواهد بود (مکاشفه 11:19).

قبل از اینکه به آسمان بازگردد، به شاگردان گفت که به تمام دنیا بروند و به دیگران بگویند تا آنها نیز بتوانند جاده قدیم را بیابند (متی 19:28؛ اعمال رسولان 8:1). از آن زمان، حقیقت عیسی از اسرائیل به سراسر جهان گسترش یافت.

جاده قديم

از زمانی که عیسی به آسمان بازگشت، بیشتر مردم به راه خود ادامه داده اند و به خدا فکر نمی کنند (متی 13:7-14). برخی پیرو ادیان و فلسفه های قدیمی هستند که بشر خلق کرده است و برخی دیگر مذاهب جدید را خلق کرده اند. بیشتر افراد جاده قدیم به سوی خدا را نادیده می گیرند. این مسیر به وعده خدا به اجداد ما در بیش از شش هزار سال پیش بازمی گردد. این وعده آمدن رهایی دهنده آینده برای ابراهیم به عنوان "برکت برای همه امت ها" (پیدایش 12:3)، و برای اسرائیل به عنوان "پسر" ابدی (مزمور 7:2؛ متی 1:1) تکرار شد. عیسی راه خداست تا گناهان ما علیه او بخشیده شود (یوحنا 1:1). او در جای ما زندگی کاملی داشت و سپس برای گناهان تمام جهان مرد (یوحنا 1:29؛ افسسیان 1:7؛ مکاشفه 1:5).

این حقیقت شگفت انگیز اکنون متعلق به ماست. با اعتماد به عیسی و مرگ او بر روی صلیب، برای ما، به عنوان جانشین ما، می توانیم گناهانمان بخشیده شود و رابطهمان با خدا احیا شود (اول پطرس 24:2؛ دوم قرنتیان 21:5).

ما می توانیم برای همیشه زندگی کنیم. با خدا، در مکانی از زیبایی باشکوه، شگفتی، هیجان، ماجراجویی و صلح (یوحنا 10 : 28-29). تلاش برای راه خود به بهشت با سیستم های شایستگی خود بدست آوریم «شور بدون دانش» است (رومیان 10 : 1-3). اگر فقط اتکای خود را کنار بگذاریم و فقط به پسر خدا اعتماد کنیم (جاده قدیم)، ما را به یاد سپرد و با آن زندگی کرد که خدا برای همیشه است (مکاشفه 21 : 1-4).



عیسی گفت: «من شبان نیکو هستم که جان خود را برای گوسفندان می گذارم» (پوحنا 11:10؛ اول بطرس 2:25).

عیسی گفت: من راه، حقیقت و زندگی هستم. هیچ کس جز به وسیله من نزد پدر نمی آید» (یوحنا 14: 6)، و «همه زحمتکشان و گرانباران نزد من بیایید و من به شما آرامش خواهم داد» (متی 11:28).

آیا می خواهید خدا را بشناسید و بدانید که همه گناهانتان بخشیده شده است (اول یوحنا 13:5)؟

از عیسی بخواهید که شما را ببخشد و او را خداوند زندگی شما قرار دهد و تمام اعتماد خود را به او بسپارید تا شما را نجات دهد (یوحنا 6:3). او به زندگی شما خواهد آمد و قلبی تازه به شما می بخشد و روح خود را در شما قرار می دهد و شما را تغییر می دهد (مکاشفه 20:3 حزقیال 26:36-27)

اگر علاقه مند به کسب اطلاعات بیشتر در مورد این جاده قدیم هستید، لطفاً با نزدیکترین کلیسای معتقدین کتاب مقدس، یا شخصی که در مورد این وب سایت به شما گفته است، تماس بگیرید، یا با ایمیل:

followtheancientpath@liveglobal.org تماس بگیرید.

نود من بیایید ای همه زحمتکشان و گرانباران و من به شما آرامش خواهم داد (متی 28:11).

عیسی مسیح

منبع : https://global.liveglobal.org/english/the-ancient-path

